

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 4735

Doknr.
434546

Dato
25-06-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 8. juni 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 712 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 712:

"Vil ministeren i forlængelse af SOU alm. del - spørgsmål 711 oplyse, om en svensk kommune f.eks. kan vælge at anbringe børnene uden for hjemme i Sverige, hvis en familie, hvor børnene er danske statsborgere, vælger at flytte fra Sverige tilbage til Danmark, eller om sagen i så fald skal overgives til de danske myndigheder, hvis forældremyndighedsindehaverne bor i Danmark? Vil ministeren oplyse, hvilke proces der er i sådanne sager, herunder hvilke hjælp og støtte forældre bosat i Danmark er berettiget til, hvis børnene er anbragt i Sverige, men forældrene er flyttet tilbage til Danmark?"

Svar:

Danmark har inkorporeret Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, der bl.a. indeholder regler om (international) kompetence og samarbejde mellem lande i sager om beskyttelse af børn i internationale situationer, herunder i anbringelsessager. Social- og Ældreministeriet er dansk centralmyndighed i henhold til konventionen.

Det følger af konventionens artikel 5, at udgangspunktet er, at myndighederne i den stat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted (dvs. bopæl), har kompetence til at træffe afgørelse om beskyttelsesforanstaltninger omfattet af konventionen, herunder anbringelse af børn uden for hjemmet.

Hvis et eller flere børn i en familie har bopæl i eksempelvis Sverige, er det således som udgangspunkt de relevante svenske myndigheder, som efter konventionen har kompetence til at træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet.

Konventionens artikel 8 og 9 giver i visse situationer mulighed for overførsel af kompetence til en myndighed i en anden kontraherende stat i bl.a. anbringelsessager. Efter disse artikler kan kompetence til at træffe afgørelse om beskyttelsesforanstaltninger over for et barn således overføres til en myndighed i en anden stat, hvis det er til barnets bedste, og begge stater myndigheder er enige heri. Det kan fx være kompetence til at træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet.

Efter artikel 8 kan overførelsen ske ved, at den myndighed, der har kompetencen, henvender sig til en myndighed i en anden konventionsstat og

beder denne om at påtage sig kompetencen. Den stats myndighed, som anmodningen rettes til, kan kun overtage kompetencen, hvis den mener, at dette er bedst for barnet.

På samme måde giver artikel 9 myndighederne i en anden konventionsstat end den stat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, mulighed for at anmode den kompetente myndighed i barnets sædvanlige opholdsstat om at få tillagt kompetence. Den myndighed, der anmoder om at få overført kompetencen, må først behandle sagen, når den kompetente myndighed positivt har accepteret at overføre kompetencen til den pågældende myndighed.

I Danmark er det kommunerne, som behandler anmodninger om kompetenceoverførsel i anbringelsessager.

Afgørelse om at fremsætte, acceptere eller afslå en anmodning om at overtage kompetencen i en anbringelsessag træffes af kommunalbestyrelsen. Der er tale om en afgørelse i forvaltningslovens forstand, hvorfor de almindelige regler om partshøring mv. skal iagttages. Kommunens afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen af personer og myndigheder med en retlig interesse i sagen.

Der spørges desuden til forældres mulighed for at modtage støtte i tilfælde, hvor forældrene bor i Danmark, mens børnene er anbragt i et andet land. Hvis forældrene har et støttebehov, er der forskellige muligheder for at modtage hjælp. Servicelovens generelle bestemmelser på voksenområdet kan således være relevante, ligesom andre lovgivninger kan være relevante afhængigt af, hvilket støttebehov der er tale om.

Med venlig hilsen
Astrid Krag